

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Exclamatio supradicti p[ro]phetæ, qui post illud supradictu[m], quis
appendit tribus digitis mole[m] terrę protinus subiunxit, quis adiuuit
sp[iritu]m domini, aut quis consiliarius eius fuit, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

XLI. RUPER. ABBA. DE GLORIF. TRINI.

mo in iuuentute positus floreat, id est, uigeat, & postea ab ipso matutino flore iuuentutis transeat in uesperum senectutis, & in illo uespere positus decidat, id est, moriatur, & post mortem induret, id est, rigidum cadauer fiat. Et deinde arescat, id est, aridus puluis existat. Recta & ualde prudens concessio, quia uidelicet non solummodo concedendum, ut & rumetiam omnibus modis laudandum est, prouidum sanctae Trinitatis consilium, cuius est uox ista secundum pluralem numerum, ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, si cut & illa, de qua iam supra tractatum est, faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. Laudare uel fatis considerare mens humana non sufficit altitudinem huius diuini consilij, quo beata trinitas homini mortuo morte peccati, quae mors anima est, necessariam prouidit mortem corporis, præparatum habens apud se bona artis instrumentum quo posset per mortem corporis mors animæ destrui.

Exclamatio supradicti prophetæ, qui post illud supradictum, quis appendit tribus digitis molem terræ protinus subiunxit, quis adiuuit spiritum domini aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi. Ca. VI.

Ic igitur exclamare libet cum Prophetæ, qui cum dixisset, quis appendit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera (cuius capituli supra meminimus) protinus subiunxit. Quis adiuuit spiritum domini? Aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? Cum quo iniit consilium & instruxit eum, & docuit eum semiram iustitiae, & erudit eum prudenter, & uiam prudentię ostendit illi? Exclamatio siue admiratio haec nimarium, & si in alijs mirabilibus tuis deus cōgrua ē, maxie in isto ul' p isto consilio tuo locū habet, q̄ sic bene consulisti humano generi, ut dices Ironia quam grauissima. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, quia uidelicet sic serpens dixit, eritis sicut dij, statimq̄ subiungores. Nunc ergo, ne forte mittat manum suam, & sumat etiam de ligno uitæ, & comedat, & uiciat in æternum. Hoc denique cum consilio locuta es o beata Trinitas. Etenim consilium apud te. Si non esset apud te consilium, non diceret Prophetæ: Domine consilium tuum antiquum uerum fiat, & Psalmista dicat: Consilium autem domini in æternum manet. Est ergo consilium apud te deus in spiritu tuo sancto, sicut & fortitudo. Vnde idē spiritus sic dicitur spiritus consilij, sicut & spiritus fortitudinis. ¶ Viderit quid sentiat alius quis, ego in nullo magis admiror, in nullo magis amplecti or altitudinem consilij diuini, quam in isto dicto uel facto, quo dixit homini, puluis es, & in puluerem reuertitur, & emisit eum, ne comedaret de ligno uitæ & uiueret in æternum. Audebo igitur circa illud consilium uersari, & respondere per cunctationibus istis, quoniam & si uerum Apostolus dicit: Qui enim cognovit sensum domini, & ut subaudias nullus: tamen idem alibi loquitur. Nos autem sensum C H R I S T I habemus. Denique antequām consilium istud antiquum iniret deus, nullus sensum eius cognovit, & nullus extrinsecus consiliarius eius fuit, nunc autem postquam factum est, cognoverunt multi, & ut uerbis utar eiusdem Apostoli, manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, creditum est mundo, assumptum est in gloria. Per cunctabor igitur sicut per cunctando ipse Prophetæ per cunctari nos docuit, & respondebo prout Christiana fides ad respondendum nos instruxit.

Et item de eadem exclamacione, quis adiuuit spiritum domini, & de obedientia filij dei, quod ipsa adiuuerit spiritum domini. Ca. VII.

Vis adiuuit spiritum domini? Laborabat enim spiritus domini. Deniq; si quis alius eū laborare fecit ut dicat ei, laborare me fecisti in iniurias tuas; si quis hominum contristauit eum, ut recte dicat Apostolus, & nolite contristare spiritum dei, in quo signati estis in die redemptionis, maxime Adam illum contexit, & laborare fecit in iniurias suis, quibus omnem posteritatem suam antequam nascetur inuoluit & prædamnauit. Quis in huiusmodi labore adiuuit spiritum domini, violentem supplantare autorem peccati, & reformare iustitiam nascituris filiis benedictionis, ne piret bñdicio, q̄ bñdicens dixerat: Crescite & multiplicamini. Quis (inq) illa adiuuit? Vere nullus extrinsecus, sed sola intrinsecus sapia dei, obedientia filij dei. Pata ergo dixisse in illo

Ephe. 4.